

גליון 382
שנה ט' תש"פ

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

חודש למשמות קליימן על האישור לשה"משת בתשס"ח

סיפורי חז"ל

זהירותם של חז"ל

רבי חנניה היה מגדולי ישראל, וכדי לפרנס את משפחתו עסק במסחר בדבש שהיה מצרך שהופק בסביבות עירו ציפורי. חביות רבות הן של דבש דבורים והן של דבש תאנים מונחות היו במחסנו, ולשם היו מגיעים לקוחות לקנות סחורה. יום אחד הגיעו אל מחסן הדבש אנשים מעיר אחרת, ורצו לקנות דבש רב, מכר להם רבי חנניה את הכמות הגדולה שבקשו, וקיבל תמורתו סכום כסף נכבד, הקונים יצאו כשחביות הדבש על שכמיהם, העמיסו אותם על גמלים ופנו לשוב לעירם. כשמעמד רבי חנניה לנעול את המחסן ולשוב לבית המדרש, התברר לו כי במקום למכור לאנשים דבש דבורים, מכר להם בטעות דבש תאנים. מיהר לרחוב העיר, לחפש את הקונים ולומר להם כי טעה, אולם הללו יצאו כבר את העיר, ואיש לא ידע להיכן הלכו. צער רב מלא את לבו של רבי חנניה, על הנזק שנגר לקונים, ועל כך שאין ביכולתו לתקן את המעות. חלף זמן, ואותם קונים שוב הודמנו לציפורי, הכירים רבי חנניה ורץ לקראתם כדי לתקן את טעותו, "רצוני להודיע לכם", אמר, "כי אותו דבש שמכרתי לכם בפעם הקודמת לא היה דבש דבורים, אלא דבש תאנים, מתוך טעות נתתי לכם ממנו, ועתה מוכן אני להחליפו!" השיבו הקונים: "אין כל פסול בדבר, להיפך, הדבש הוא היה טוב למלאכה שבה אנו עוסקים, ממנו חפצנו לקנות או, וממנו חפצים אנו לקנות גם היום. לא היתה כל טעות". שמח רבי חנניה על שלא נכשל בהונאה אפילו בטעות, ולמרות זאת, נהג לפניו משורת הדין, ואת כל הכסף שקיבל בעבור הדבש נידב לבנין בית מדרש בעיר ציפורי.

פרשת השבוע

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי (ל"ב א')

מסופר: פעם התארח הגה"ק רבי אלחנן וסרמן זיע"א הי"ד בבית הכנסת הגדול דברנוביץ' בשבת שובה. והרב דמתא הג"ר דוד ווייצל עמד להשמיע את דרשתו כמנהג ישראל קדושים. לפתע באו שלוחים להודיע שהרב אינו חש בטוב ולא ידרוש היום. מיד נשאו הכל את עיניהם לעבר ר' אלחנן שידרוש, הוא ניסה לסרב ולא הועיל, האנשים הוסיפו להפציר בו שידרוש. עלה אפוא לבימה ופתח בדברי הקדמה שקישר לפרשת השבוע 'האזינו'. משה רבינו שתורתנו הקדושה מעידה בו שהיה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה, איך הגיע לדבר בנוסח "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי", הוא בשר ודם בן תמותה יקח לו עדים שיהיו חיים וקיימים לעולם? אלא המשיך וישב, משה רבינו בנשימה אחת מתרץ את עצמו, "כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו", אינני אומר לכם אפילו דבר אחד משלי רק משל הקב"ה, ובשביל כבודו יתברך הריני רשאי לקחת אפילו עדים חיים וקיימים לעולם. אף אותי, הוסיף בהתנצלות, אין לשאול מי שמך מוכיח ומטיף ליהודי ברנוביץ', לא אגיד לכם שום דבר משלי אלא דברים המפורשים בתורה.

הצור תמים פעלו וגו' צדיק וישר הוא (ל"ב - ד')

מסופר: הרה"ק רבי שמעון מיערוסלאב זיע"א האריך ימים והגיע לזקנה מופלגת. פעם שאלו אותו תלמידיו במה הארכת ימים? השיב הרבי, תמיד קבלתי הכל באהבה ולא הרהרתי אחרי מעשיו של הקב"ה, שהרי ברור כשמש כי כל מעשי ה' מוצדקים וטובים. אולם אם האדם שואל קושיות ומתלונן כלפי שמיא, מעלים אותו השמימה, נותנים לו תשובות, ומראים לו שהכל טוב ומוצדק, ואני אינני מתלונן, לכן לא מעלים אותי כדי לראות ולהיווכח בצדקת השם יתברך.

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים 6:47 ת"א: 6:49 ר"ת: 7:25

זמני כניסת השבת

ירושלים: 5:36 ת"א: 5:51

האזינו וחג הסוכות

“בעזרת השם תבין את הדבר!” – הבטיחו הרבי אך לא פירש מאומה.

בשלהי חודש אלול של אותה שנה, כבר ידוע היה בכל המחוזות הקרובים והרחוקים, כי יבול האתרוגים נפגע קשות מפגעי מזג האוויר, וכי השגת אתרוג הדר לחג הסוכות תהיה כרוכה בקשיים מיוחדים. ישראל קדושים, המהדרים במצוות החלו מיד לנקוט בכל האמצעים הדרושים כדי לייבא אתרוגים ממדינות אחרות, ובמיוחד חרדו החסידים להשיג אתרוג ממרחקים בעבור הרבי הקדוש שבליזענסק. ואולם ככל שנקפו הימים התברר, כי המשימה קשה עוד יותר משיערו בתחילה.

במוצאי יום הכיפורים, קרא רבי אלימלך, לבנו רבי אלעזר, והורה לו לצאת בנסיעה מהירה לאחת הערים בפרוסיה – היא גרמניה – כדי לקנות שם אתרוג הדר לחג הסוכות. על אף שנהיר היה לרבי אלעזר כי בדרך הטבע אין לו סיכוי לשוב מן הדרך הרחוקה לפני החג, לא שאל שאלות ולא הקשה קושיות, כי אם יצא תיכף ומיד למלאות אחר מצוות אביו.

ואכן לאחר מאמץ ויגיעה לא מועטים, עלה בידי רבי אלעזר לרכוש אתרוג מהודר כדת וכהלכה, ואולם הדבר היה כבר בערב החג כאשר האפשרות לחזור הביתה לפני החג שוב לא היתה במציאות, והוא נאלץ להשלים עם הרעיון כי ייאלץ לחוג את חג הסוכות בניכר.

כל אותו היום, התרוצץ רבי אלעזר בין חצרות התושבים היהודיים שבאותה העיר, כשהוא תר אחר סוכה כשרה כדת וכהלכה, אשר ניתן יהיה לברך עליה “לישב בסוכה” ללא חשש ולסעוד בתוכה את סעודת החג – אך לשווא. תושבי המקום לא הצטיינו בדקדוקים יתרים בהלכה, והסוכות המועטות שהוקמו בעיר היו כשרות אך בדיעבד. עגמת נפשו של רבי אלעזר עקב כך היתה גדולה ורבה, פי כמה וכמה מזו שגרמה לו השהייה בחג בארץ נוכריה. בדלית ברירה גמר בלבו כי מלבד סעודת החובה שבלייל החג הראשון, יכלכל את עצמו במשך כל ימי החג בפירות ובירקות בלבד, ובכך יפטור את עצמו מחיוב אכילה בסוכה מדאורייתא.

לאחר תפילת ליל החג, בעודו יושב בבית הכנסת והוגה בספר, פנה אליו לפתע אחד מיהודי המקום ושאל: “היכן מתכוננים אתם לסעוד בחג הסוכות?” ועוד בטרם הספיק רבי אלעזר להשיב, המשיך הלה ואמר: “בביתי תוכלו למצוא סוכה כשירה למהדרין והינכם מוזמנים לסעוד אצלי במשך כל ימי החג!”

עם כניסתם אל בית האיש, אורו עיניו של רבי אלעזר, למראה הבית היהודי המובהק שניגלה לעיניו. מוזות גדולות קבועות היו בפתחים, הצניעות ניכרה היטב בחלל וריח של יהדות שורשית בדרך ישראל סבא נדף מכל פינה. מלבד התלבושת האשכנזית של בעל הבית כדרכם של מרבית היהודים בפרוסיה, התנהל כל הבית על פי התורה והמצווה, וגם הסוכה המפוארת, אשר לתוכה הוביל בעל הבית את אורחו ענתה על כל דרישות ההלכה ללא שום פגם ופקפוק.

הרה"ק רבי אלעזר מליזענסק בחג הסוכות בניכר

חסידים ואנשי מעשה לצד המוני עמך ישראל וגם צדיקים נסתרים מל"ו הצדיקים הנסתרים שבדור, מכתמים היו את רגליהם לליזענסק, כדי לשחרר לפתחו של צדיק הדור, הרה"ק הרבי רבי אלימלך מליזענסק זצ"ל. על אחד מהם, אשר הופיע ביום מן הימים בליזענסק, מסופר הסיפור הבא:

בין ההמונים שצבאו על פתח היכלו של הרבי רבי אלימלך, צצה לפתע דמותו של אדם לבוש בחליפה קצרה, כמנהג הגויים, דבר שהיה בלתי מצוי בימים ההם בין שלומי אמוני ישראל יושבי מדינות גאליציא ופולין. תלבושת כזו, הוכיחה בדרך כלל על בעליה, כי פרש מדרך ישראל סבא, רחמנא ליצלן, והתבולל בין הגויים. ואולם עד שהיה סיפק בידי הגבאים לעכב בעדו ולהרחיקו מסביבות המעון הקדוש, חמק הלה בוריוות אל החדר פנימה והגיע עד לפני הרבי.

לפליאתם של הנוכחים, קיבל הרבי רבי אלימלך את פני האיש בחיבה יתירה, האיר אליו פנים, נטל את הפיתקא אשר הושיט לו הלה וקרא בה בעיון רב.

אדהכי והכי, מיהרו הגבאים להזעיק את בן הרבי הגדול, הלא הוא הצדיק הקדוש רבי אלעזר, אשר הוראותיו היו קובעות להם כיצד לנהוג במקרים מביכים כגון זה, שכן ידועה היתה קפידתו הרבה של הרבי על המשנים מן התלבושת היהודית המקורית, עד כדי אי נכונות לקבל את פניהם בהיכלו.

ברם, הפנים המסבירות בעליל שהראה הרבי לאיש, העידו כמאה עדים, כי מדובר הפעם במקרה יוצא מן הכלל, עד כי גם רבי אלעזר נותר מנגד דומם, מבלי לנקוט עמדה, כשעיניו מרותקות למחזה הנדיר.

לאחר שסיים הרבי לקרוא את הפיתקא שמסר לו האיש, נשא אליו את עיניו ושאלו בנימה אבדית:

“האם יש לך בקשה מיוחדת?” “הן” – השיב האיש בשפה הגרמנית ובקול רם, אשר נשמע היטב בכל פינות החדר – אחלה את פני הרבי להתפלל בעדי, כי מי שלבי שבוי באהבתו, יפנה אף הוא לאהבה אותי!”

הופעתו ותלבושתו של האיש, לצד השפה הגרמנית שבפיו, ועל הכל בקשתו המזורה הצדיק לכאורה נזיפה חמורה ומנה אחת אפיים, ואולם למרבה הפלא, הוסיף הרבי להאיר לו פנים ביתר שאת, ואף נשא את קולו וברכו כפי בקשתו לאמור:

“הקדוש ברוך הוא יעזור לך וימלא את משאלת לבך, שנשוא אהבתך ישיב לך אף הוא אהבה!”

לאחר שסיים רבי אלימלך לקבל את קהל המשחרים לפתחו, נכנס רבי אלעזר אל הקודש פנימה וניסה לדלות מפי אביו הקדוש, את פשר היחס הלכבי שניתן לאותו ‘אשכנזי’, הלבוש בבגדי נוכרים ומדבר בשפתם, והמענה האוהד שניתן לבקשתו המזורה.

משל ונמשל

צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך

הקדוש ברוך הוא נתן באדם מתנה, והיא השכחה, דהיינו שיש לאדם לשכוח דברים שצריך לשכוח, כגון צרות שאדם עובר בימי חייו, אולם את המצוות יש לזכור ולא לשכוח, ולכן צריך לדעת איך להשתמש בשכחה.

משל לראובן שחייב לשמעון סכום של כסף ואינו רוצה לשלם, וראובן לא עוזב אותו, בכל יום בא ותובע ממנו כספו. מה עשה שמעון? הלך אצל ידידו לוי ואמר לו: תן לי עצה מה לעשות, שאני לא רוצה לשלם והוא לא עוזב אותי, ומה יהיה הסוף? אמר לו אתן לך עצה, כשיבוא אצלך וידרוש את כספו, תעשה עצמך כמשוגע, תתחיל לצפצף, לשרוק ולרקוד. ויעש כן שמעון, כשבא אליו ראובן לבקש את כספו, ראה אותו שנשגגע, כך היה גם בעוד כמה פעמים שבא לבקש כסף והיה רואה אותו כאחד שיצא מדעתו. נתייאש ועזב אותו. ויהי היום ושמעון נצרך לו לאיזה סכום כסף, הלך אצל ידידו לוי ולווה ממנו, כשהגיע יום המוגבל, בא המלווה לדרוש את כספו התחיל להשתגע. תיכף היסה אותו המלווה ואמר לו: מה שיעצתי עליך וכי בעבורי יעצתי לך?

הנמשל מובן, כבר נתבאר מעלת השכחה אשר חנן ה' את האדם, כי אם לא יהיה שכחה העולם היה נחרב כמו שכתב הרמב"ם זכרונו לברכה, לולא כת המשווגעים שעוזבים את התורה והולכים אחרי בנינו של עולם העולם חרב, והאדם הולך עם זה השכחה ושוכח את בוראו ומחללו חס ושלום, ואין נבלה יותר מזה, השכחה שנתן הקדוש ברוך הוא, היא רק איזה שעות ביום בשביל פרנסה, אבל לא לשכוח אותו חס ושלום, וזה שכתוב "צור ילדך תשי" והיפך מזה, שהצדיקים לא די שאינם כפויי טובה, אלא עושים ההיפך ויש להם הכרת הטוב.

(רבי יעקב בעל המשלים)

לע"נ
ורד כהן ע"ה
הונצח ע"י בעלה
ידידינו מר ארז כהן הי"ו

לאחר שנוכח ביראת השמים המופלגת של האיש ובני ביתו, ולאחר ששוחח עימו בדברי תורה והלכה ונוכח לדעת, כי גם בדיני הכשרות יכול הוא להיות סמוך ובטוח על האיש ועל ביתו. ניאות רבי אלעזר לסעוד את סעודות החג על שולחנם. ואכן נחת רוח מרובה מצא רבי אלעזר בצל קורת מארחו אשר אף ידע לערוך את שולחנו לפני ה', ולא פסק פומיה בכל שעת הסעודה מדברי תורה שמחים ומאירים כדרך גוברין יהודאין, תלמידי חכמים יראי ה' וחושבי שמו. לאחר תום ימי החג, כאשר בא רבי אלעזר להיפרד מעל מארחו ולהודות לו מקרב לב על הכנסת האורחים הנאה שנהג בו ועל ההנאה הרוחנית העצומה שהסב לו במחיצתו, הואיל לבטא בשפתיו תמיהה שניצבה בפניו במשך כל ימי החג ולא ידע את פתרונה:

"ברשותכם" – נענה ואמר למארחו – "אבקש לדעת את פשר הכיסא הריק, אשר הוצג בראש השולחן לצדכם בסוכה, בכל הסעודות בכל ימי החג והמועד, מבלי שאיש יישב עליו!" מדוע ריק? – התפלא המארח על השואל ועל שאלתו – "וכי לא ראיתם כי ביום הראשון ישב עליו אברהם אבינו, ביום השני – יצחק אבינו, ביום השלישי – יעקב אבינו, וכן בשאר הימים לפי סדר בואם של האושפיון הקדושים! "לא לא ראיתם!" – הודה רבי אלעזר. "חבל! חבל מאוד שלא ראיתם אותם!" הצטער המארח האשכנזי מעומק לבו.

כאשר חזר רבי אלעזר מפרוסיא אל בית אביו לליזענסק, מיהר לספר לפניו בראשונה בהתרגשות מרובה, את דבר הכיסא הריק אשר ניצב בסוכת מארחו ואת ההסבר שקיבל על כך. התחייך רבי אלימלך חיוך רב משמעות ופתח ואמר: הבטחתי לך כי בעזרת השם, תבין את פשר קבלת הפנים הנלבבת שערכתי ליהודי האשכנזי שביקר אצלי לא מכבר. ובכן לשם כך שיגרתי אותך לפרוסיא, כדי שתזכה להכיר מקרוב את אותו יהודי אחד מן הצדיקים הנסתרים שבדור, הזוכה לראות עין בעין את האושפיון הקדושים, המבקרים בסוכתו מדי שנה בשנה.

"ועתה אגלה לך גם, כי האיש ביקש ממני או להתפלל בעדו שהשכינה הקדושה אשר אותה הוא אוהב בכל לבו ונפשו, תאהב אף היא אותו!"

[למען לא יטעה הטועה לומר, כי מסיפור זה מוכח, שאין להקפיד על הלבוש ועל הסביבה וכי ניתן להתלבש כ'אשכנזי' ולהתגורר בעיר 'אשכנזית', ואף על פי כן לזכות לארח את שבעת הרועים בסוכה... נענה ונאמר: לא היא! אדרבה! דוק מינה לאיך גיסא: רק מי שהוא בעל מדריגה כה נעלה, הזוכה לארח את שבעת הרועים בסוכתו – הוא, ולא אחר, רשאי להסתיר את עצמו בלבוש 'אשכנזי' ולהתגורר בעיר 'אשכנזית' מבלי לחשוש פן יבולע לו].
צנתרות הוזהב (ח"ב עמ' סב)

לע"נ

הר"ר יוסף ב"ר זאב ז"ל
ובנו הר"ר מרדכי ב"ר יוסף ז"ל
נלב"ע ט"ו תשרי תנצב"ה
נדבת בנו ואחיו יבלחט"א
הר"ר דוד משה שמואל הי"ו

צ'ין אדם לחברו

לא התביישתי בפשוטי העם
הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב
זיע"א היה מזמין אליו אל הסוכה
אנשים פשוטים מאד. כששאלוהו
פעם לטעם הדבר, מפני מה נראה
לו לשבת בסוכה דוקא עם פשוטי
עם כאלה? השיב הצדיק שניגורן
של ישראל! לעתיד לבוא
כשיזמינו את כל הצדיקים
להיכנס אל סוכת עורו של לוי, ו
ואני לוי יצחק גם אני יהיה לי
חשק להיכנס אל אותה סוכה, הרי
בודאי יעקב אותי מלאך בכניסה,
וישאל בכעס איך אתה מעז
להידחק כאן בין צדיקים וגדולי
עולם? ואומר לו על כך: אל סוכתי
נתתי גם כן להיכנס לאנשים
פשוטים, וכלל לא התביישתי
בהם.

שמחה של מצוה

הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא
זיע"א (יומא דהילולא ט"ו תשרי)
היה מפורסם כאוהב ישראל גדול
ומכניס אורחים עצום. מעשה
ונקלע יהודי אחד מאוחר בלילה
לעירו של רבי מרדכי'לע ובא
לבקש אכסניה בביתו של הרבי.
ובהיות שהשעה היתה מאוחרת
מאד הגבאי כבר לא היה שם.
הצדיק בעצמו קיבל את פני
האורח והציע לו מיטה, וישאלהו
אם הוא רעב ורוצה לאכול?
האורח השיב בחיוב שרצונו
לאכול. וילך הרבי ויביא לו לחם
וחמאה, הנוהג בימים ההם היה
לאפות לחם בבית, ודרכם היה

לעשות לחם גדול מאד, שהיה
מספיק למשפחה שלימה לכמה
ימים. ולחם כזה הגיש לו הרבי,
וכדי שיערב לו אכילתו באכלו
כל כך מאוחר שהיה כבר בשעה
שתים בלילה, לא רצה להשאירו
לבדו, לכן התיישב הצדיק אצלו
להיות לו לצוותא. כשהאורח
סיים לאכול את הפרוסה הגדולה
שהיתה די והותר לכמה ימים,
שאלו הרבי אם ירצה עוד פרוסה
אחת? השיב הן, וימהר הרבי
ויגיש לו בשמחה ובמאור פנים.
בסיימו לאכול את הפרוסה
השניה שאלו הרבי שוב אם רוצה
עוד? והלה השיב כן, אוכל עוד,
וכך אכל עוד ועוד עד שכמעט
וגמר את כל הלחם, דבר שהיה
חוץ לדרך הטבע שאדם אחד
יכול לאכול כל כך הרבה. כאשר
שאלו הצדיק שוב אם ירצה עוד
לאכול? השיב ואמר: לא, יותר
כבר לא נכנס בקרבי. ויפנה רבי
מרדכי'לע אל האיש ויאמר לו
במחילת כבודך, ברצוני לשאול
אותך האם תמיד אתה אוכל כל
כך הרבה? אמר לו האורח: האמת
לא אחד מכבודו כי אין זה
מדרכי כלל, אבל כשראיתי איך
שהרבי זורח וזוהר משמחה ורווה
נחת וחדווה על כל טעימה
וטעימה שאני טועם, גמרתי
בנפשי לגרום לו הנאה זו, ולכן
אכלתי במסירות נפש ממש, לא
היה באפשרותי לאכול יותר. כאן
רואים מעלת שניהם גם של הרבי
וגם של היהודי הפשוט.

הילולא דצדקיא

שבת קודש י"ג תשרי
הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהביטש ב"ר אברהם
המלאך (תקפ"ח)
הגה"ק רבי עקיבא אייגר ב"ר משה (תקצ"ח)
יום ראשון י"ד תשרי
הרה"ק רבי ישראל ב"ר שבתאי מקאזניץ (תקע"ה)
הרה"ק רבי יוסף צבי ב"ר ישראל דושינסקי (אב"ד
ירושלים - תש"ט)
יום שני ט"ו תשרי
יעקב אבינו
הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא ב"ר ישכר בער
(תרנ"ו)
יום שלישי ט"ז תשרי
הרה"ק רבי שמעון מירוסלב ב"ר ישראל (תרנ"ו)
הרה"ק רבי צבי הירש ב"ר שלמה שפירא (דרכי
תשובה - תרע"ו)
יום רביעי י"ח תשרי
הרה"ק רבי משולם איגרא ב"ר שמשון (אב"ד
פרעסבורג - תקס"ב)
הרה"ק רבי נחמן ב"ר שמחה מברסלב (תקע"א)
יום חמישי י"ט תשרי
הרה"ק רבי אליהו ב"ר שלמה זלמן (הגאון מוילנא
- תקנ"ח)
הרה"ק רבי יעקב יצחק ב"ר אשר (היהודי הקדוש -
תקע"ד)
הרה"ק רבי אליעזר (יחזקאל) ב"ר יצחק פאפו
(פלא יועץ - תקפ"ד)
יום שישי כ' תשרי
הרה"ק רבי אברהם יהושע העשל ב"ר יעקב
(רבי העשל מקראקא - תכ"ד)
זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבניטין שליט"א
מח"ס "גם אני אודך" יסודות ויסודות על המצוות.

קדושת הסוכה (א')

א) ראוי למעט בדברי חול כשנמצא בסוכה,
ובוודאי שצריך ליהדר מלדבר לשון הרע
ורכילות וכדומה בתוך הסוכה. (משנה ברורה
סימן תרל"ט ס"ק ב')

ב) אם צריך לדבר מענייני עסק וכדומה, אין לו
לצאת מהסוכה, כי בישיבה בסוכה מקיים
מצות ישיבה בסוכה. (שער הציון שם ס"ק ד')

ג) יש ליהדר שלא להכניס לתוך הסוכה את
הקדירה עם המאכלים, ולערות שם בתוך
צלחות של המסובים, אלא יערה המאכלים
לתוך הצלחות מחוץ לסוכה. (שו"ע שם סעיף
א' ומשנה ברורה ס"ק ה')

ד) לאחר האכילה יוציא מהסוכה הצלחות
שאכלו בהם ולא ישאירם בסוכה. (שו"ע שם)

לע"נ

מרת פייגא מלכה שיינברגר ע"ה
ב"ר יהודה לייב זצ"ל
נלב"ע י"ד תשרי תנצב"ה

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז